

ΤΕΤΑΡΤΗ 22 ΜΑΪΟΥ 2019

† Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Μάρτυρος Βασιλίσκου. Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτύρων
πολιούχων Τριπόλεως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ· μνήμη τῆς β΄
Οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει (381).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλὴν Γα ρ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η
μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα
τι Κυ υ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

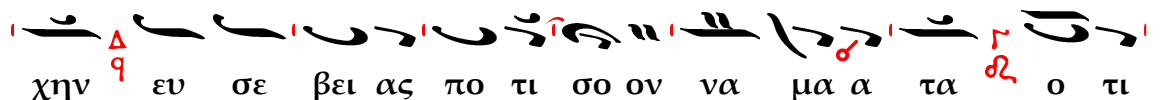
Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η
μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο
μα τι Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

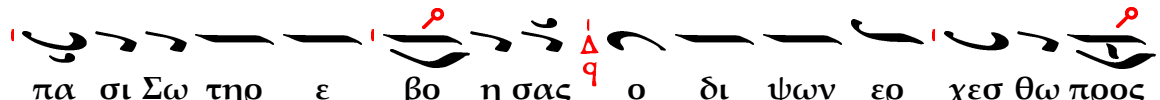
Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος πλὴν Γα ρ

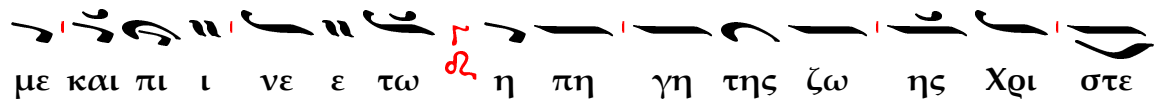
Μ ε σσ σης της ε ορ της δι ψω σαν με την ψυ

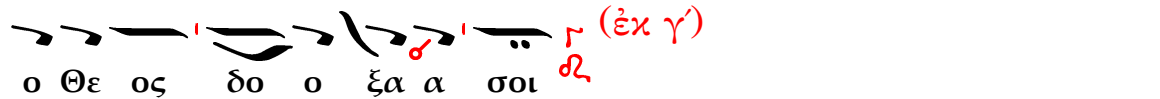
 χην^Δ ευ σε βει ασ πο τι σο ον να μα α τα^Δ ο τι

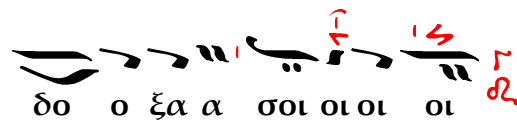
 πα σι Σω τηρ ε βο η σας^Δ ο δι ψων ερ χεσ θω προς

 με και πι ι νε ε τω^Δ η πη γη της ζω ης Χρι στε

 ο Θε ος δο ο ξα α σοι^(ἐκ γ')

τὸ τέλος:

 δο ο ξα α σοι οιοι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν λογισμούς, ἐν μέσῳ ἀνέκραζε τοῦ ἱεροῦ ἐστηκώς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν· Τί ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν Ζωοδότῃν; Ἑορτῆς μεσαζούσης, ἐκβοῶν παρῶρησίᾳ· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε παράνομοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, ...

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῶ ἐστηκώς, Ἑορτῆς μεσαζούσης, Πεντηκοστῆς τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἑβραίοις προσλαλῶν, διελέγχει τρανῶς, ἐν παρῶρησίᾳ πολλῇ, ὡς Βασιλεὺς ὢν καὶ Θεός, τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν· ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῶ ἐστηκώς, ...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ

ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ ἤχου δ' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ἡ'
καὶ ὁ τοῦ πλ. δ' ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς Γ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ ἤχου δ', οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Μέσην ἑορτῶν τῶν μεγίστων αἰνέσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥοδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Μεγάλαι τῆς ὑπὲρ νοῦν σου Δέσποτα, θείας σαρκώσεως, εὐεργεσίαι λάμπουσιν ἡμῖν, δωρεαί τε καὶ χάριτες, καὶ θεϊκαὶ λαμπρότητες, ἀγαθοδότης ἀναβρύουσαι.

Ἐπέστης, μαρμαρυγὰς Θεότητος, ἐξαποστέλλων Χριστέ, τῆς Ἑορτῆς ἐν μέσῳ προφανῶς· ἑορτὴ γὰρ χαρμόσυνος, τῶν σωζομένων πέφυκας, καὶ σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος.

Σοφία, δικαιοσύνη, Κύριε, καὶ ἀπολύτρωσις, παρὰ Θεοῦ σὺ γέγονας ἡμῖν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνιον, διαβιβάζων ὕψωμα, καὶ Πνεῦμα θεῖον χαριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἡ σὰρξ σου διαφθορὰν ἐν μνήματι, οὐκ εἶδε Δέσποτα· ἀλλ' ὡς συνέστη ἄνευθεν σποράς, τὴν φθορὰν οὐκ ἐδέξατο, ἀκολουθία φύσεως, ὑπερουσίως μὴ δουλεύσασα.

Ὁ Κανὼν τοῦ ἤχου πλ. δ'.

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ῥοδὴ α'. Θάλασσαν ἔπηξας.

Ἐθνη κροτήσατε, Ἑβραῖοι θρηνήσατε· ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμὰ διέρρηξε τοῦ Ἄδου, καὶ νεκροὺς ἀνέστησε, καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ. Οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Θαῦμα παρέδειξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθών, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμούς, μετατρέψας Δέσποτα εἰς αἷμα· καὶ νεκροὺς ἀνέστησας, σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας. Δόξα Σωτῆρ τῇ ἀφάτῳ σου βουλή, δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ῥεῖθρον ἀέναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν· θέλων ἐκοπίασας Σωτῆρ μου· καὶ ἐκὼν ἐδίψησας, τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπείκων· καὶ εἰς Σιχὰρ ἀφικόμενος σαρκί, τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Ἄρτους εὐλογήσας, ἰχθύας ἐπλήθυνσας, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ λαοὺς ἐχόρτασας ἀφθόνως, καὶ πηγὴν ἀέναον σοφίας, τοῖς

διψῶσιν ἐπηγγείλω. Σὺ εἶ, Σωτὴρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῶ.

Δόξα.

Τρία συνάναρχα δοξάζω καὶ σύνθρονα, Πατέρα ἀναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα συναῖδιον Υἱῶ, τὴν μίαν τρισυπόστατον οὐσίαν· μίαν ἀρχὴν ὑπεράρχιον ὕμνων, ἀνάρχου Θεότητος καὶ οὐσιότητος τιμῶ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μόνη ἐχώρησας τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Θεογεννητορ ἐν γαστρί, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἀφράστως, καὶ Παρθένος ἔμεινας, μηδὲν τῆς παρθενίας λυμανθείσης· τοῦτον Ἀγνή, ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἀπαύστως ἰκέτευε ὑπὲρ τῆς ποιμνης σου ἀεὶ.

Ῥδὴ γ'. Ῥχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Ναμάτων ζωοποιῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς πηγὰς ἠνοιξας· Εἴ τις διψᾷ, πρόθυμος, ἴτω καὶ πινέτω, βοῶν Ἀγαθέ.

Ἐκ γῆς μὲν πρὸς οὐρανόν, ἀνυψωθῆναι προφανῶς ἔλεγες, ἐξ οὐρανοῦ Πνεῦμα δέ, πέμπειν ἐπηγγείλω τὸ ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει ζωοποιός, καὶ ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς Κύριος, πᾶσι πιστοῖς δεδῶρηται, τὴν ἀθανασίαν ὡς εὐσπλαγχνος.
Ἄλλος.

Ῥχος πλ. δ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι, διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης, ὡς ἐπέστη τῷ ἱερῶ, καθὼς γέγραπται, μεσοῦσης τῆς νομικῆς Ἑορτῆς.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι· Χριστὸς γὰρ ἦλθεν, ὄνπερ ἐκάλουν οἱ Προφῆται, ἐκ Σιῶν ἐλευσόμενον, καὶ κόσμον ἀνακαλούμενον.

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι, τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότη· τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν ἅγιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Εἰ τὸν Μεσσίαν πάντως δεῖ ἐλθεῖν Ἰουδαῖοι, Χριστὸς δὲ ἦλθε ὁ νῦν Μεσσίας, τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν Δίκαιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Δόξα.

Σὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῇ οὐσίᾳ, ὕμνοῦμεν ἀναρχον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα εὐσεβῶς τὸ πανάγιον, ὡς ἓνα τὰ Τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εἷς τῆς Τριάδος ὢν, γενόμενος σὰρξ ὠράθης, οὐ τρέψας Κύριε τὴν οὐσίαν, οὐδὲ φλέξας τῆς Τεκούσης τὴν ἄφθορον γαστέρα, Θεὸς ὢν ὄλος καὶ πῦρ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐστηκῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ, μεσαζούσης ἐνθέως τῆς Ἐορτῆς· Ὁ διψῶν, ἀνέκραζες, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ γὰρ πίνων ἐκ τούτου, τοῦ θείου νάματος, ποταμοὺς ἐκ κοιλίας, ἐκρεύσει δογμάτων μου· ὅστις δὲ πιστεύει, εἰς ἐμὲ τὸν σταλέντα, ἐκ θείου Γεννήτορος, μετ' ἐμοῦ δοξασθήσεται. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι πλουσίως ἐξέχεας τὰ νάματα, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς, ἀναβρύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ, καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ νάματα· τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου, δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει, τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήξει, τοῦ κόρου σου Δέσποτα, Βασιλεῦ ἐπουράνιε. Διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου, Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφρῃσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἐορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεϊσάν μου ψυχὴν, πταισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων κατάρδουσον, καὶ δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς· σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι, τοῦ προσέρχεσθαι πρὸς σὲ Λόγε Θεοῦ πανάγιε, καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶν τε καὶ καθαῖρον ἀμαρτίας, τῶν ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θείαν σου Ἐγερσιν, παρέχων Ἀγαθέ, τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς Μαθηταῖς

σου, Πνεύματος ἰσχύν, τοῖς σὲ Θεὸν γινώσκουσι· * σὺ γὰρ
ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Στίχ. Ὁ Βασιλίσκος ἐκτομῇ δοὺς τὴν κάραν,
Πατεῖ νοητοῦ βασιλίσκου τὴν κάραν.

Εἰκάδι δευτερίῃ Βασιλίσκος φάσγανον ἔτλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Δευτέρας
Συνόδου, τῆς συγκροτηθείσης ἐν ἔτει τπᾶ (381), τῆς καθελούσης
τὸν Μακεδόνιον, λέγοντα μὴ εἶναι Θεὸν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Στίχ. Τολμᾷ τὸ θεῖον Πνεῦμα μὴ Θεὸν λέγειν
Τὸ παμπόνηρον πνεῦμα Μακεδονίου.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος, μόλυβδον κοχλάζοντα ποτισθεῖς,
τελειοῦται.

Στίχ. Μολύβδινον Μάρκελλος ἔκφυρον πόμα,
Οὕτω πίνων ἦν, ὡς ὕδωρ εἶ τις πίνει.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κόδρος, ὑπὸ ἵππων συρόμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Ἴππηλατήσας καὶ πόλου νύσσαν φθάσας,
Τὰς χεῖρας αἶρεις καὶ στέφος δέχη, Κόδρε.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βλαδίμηρος, ὁ βασιλεὺς καὶ θαυματουργός,
ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Χεῖρ συγγενοῦς τέμνει σε ἢ μισοφόνος,
Χεῖρ Κυρίου νέμει σοι ἀξίως στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Παρθένου Καλῆς, τῆς ἐλεήμονος
καὶ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Καλῆς τὶ καλῶν πρωτίστως ἐπαινέσω;
Καλὰ γὰρ ἐν αὐτῇ πολλὰ συνέδραμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Σοφία ἡ ἰάτραινα ξίφει
τελειοῦται.

Στίχ. Ἰατρὸς ἦν πρὶν σωμάτων ἡ Σοφία·
Τμηθεῖσα γοῦν νῦν δείκνυται καὶ πνευμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σάββα,
φωτιστοῦ τῶν Σλάβων καὶ μαθητοῦ Μεθοδίου τοῦ Ἰσαποστόλου.

Στίχ. Ὁμώνυμος τῷ Ἁγιασμένῳ Σάββας,
Ἄλλ' ἴσος τοῖς Ἀποστόλοις καὶ φῶς Σλάβοις.

Ὁ Ἅγιος νέος Ἱερομάρτυς Ζαχαρίας, ὁ Προυσαεὺς, ἀγχόνῃ
τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Παύλου
τοῦ Πελοποννησίου, ἀθλήσαντος κατὰ τὸ ἔτος ,αωιῆ (1818).

Στίχ. Ἐχθροὺς βεβήλους τροπώσας Χριστῷ Μάρτυς,
Μετέστης γῆθεν πρὸς οὐράνιον δόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου ἐν Σοφιανοῖς.

Στίχ. Ἐν Σοφιανοῖς νομίζοντες ἐστάναι,
Μητέρα τῆς Θεοῦ Σοφίας τιμῶμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Αἰμιλίου καὶ Κάστου τῶν Ἀφρικανῶν, τῶν ἐν Καρχηδόνι ἐπὶ Σεπτιμίου Σεβήρου τελειωθέντων (†251).

Στίχ. Κάστον σέβω Αἰμίλιον Ἀφρικανούς,
Μάρτυρας Χριστοῦ μιτολευχειμονοῦντας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ἱερομαρτύρων Δονάτου Ἐπισκόπου, Μακαρίου πρεσβυτέρου καὶ Θεοδώρου διακόνου.

Στίχ. Ἱερατικοῦ βαθμοῦ ἡξιωμένοι,
Ἄνδρες τρεῖς ἅμα ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλοῦσι.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Παραλύτου, τὴν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἐορτάζομεν ἐορτήν.

Στίχ. Ἐστὼς διδάσκει τῆς Ἑορτῆς ἐν μέσῳ,
Χριστὸς Μεσσίας τῶν διδασκάλων μέσον.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος.

ᾠδὴ α΄.

ᾠχος πλ. Νη ρ

Θ α α λασ σαν ε πη ξας βυ θι σας συν αρ μα σι
τον α λα ζο να Φα ρα ω και λα ον δι ε σω σας
α βρο χως Κυ ρι ε και ει ση γα γες αυ τες εις ο
ρος α γι α σμα τος βο ων τας α σω μεν σοι τω Θε
ω η η μων ω δη η η ην ε πι νι κι ον τω εν πο
λε μοι σκρα ται ω

ᾠδὴ γ΄.

Ε στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου εν Κυ

ρι ι ω υ ψω θη κε ρας μου εν Θε ω μου ε
πλα των θη επ εχ θρους μου το στο μα μου ευ φρανθη εν σω
τη ρι ω ω σου

ᾠδὴ δ΄.

Ο προ φη της Αβ βα κμ τοις νο ε ροι οις οφ
θαλ μοις προ ε ω ρα Κυ ρι ε την πα α ρσ ι αν σ
δι ο ο και α νε κρα ζεν α πο Θαι μα αν η ξει ο
Θε ος δο ο ξα τη δο ξη σ Χρι στε δο ξα τη συγκα
τα βα σει ει σ

ᾠδὴ ε΄.

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ημων ει ρη νην δος
η μιν Κυ υ ρι ε ο Θε ος η μων κτησαι η μας
ρι ε εκτος σ α α α αλλον κ οι δα μεν το ο νο
μα σ ο νο μα ζο ο μεν

ᾠδὴ ς΄.

Ω ς υ δα τα θα λα σσης φι λαν θρω πε τα κυ μα τα τ
βι ς χει μα ζει με δι ο ως Ι ω να ας σοι κραυ

γα ζω Λο ο γε α να α γα γε εκ φθο ρας την ζω

ην μη ε ευσπλαγχνε Κυ ρι ι ε

ᾠδὴ ζ΄.

Των Χαλ δαι αι ων η κα μι νος πυ ρι φλο γι

ζο με ε νη ε δρο σι ι ζε το Πνευ μα τι Θε ο ε

πι στα σι α οι Παι αι δεσ υ πε ψα αλλονευ λο

γη το ος ο Θε ος ο των πα τε ρων ημων

ᾠδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγ γε λοι και ο ρα νοι τον ε πι θρο νη δο ξης

ε πο χη μενον και ως Θε ον α παυ σως δο ο ξα ζο

μενον ευ λο γει τε υ μνει ει τε ε και υ πε ρυ

ψη ο τε εις παν τας τας αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

ᾠδὴ θ΄.

Ἦχος Βου ς

Λι θος α χει ρο τμη τος ο ο ρους εξ α λα ξευ

του σου Πα ρθε ε νε α κρο γω νι αι ος ε τμη θη Χρι
στος συ να α ψας τας δι ε στω σας φυ υ σεις δι
ο ε πα γαλ λο με νοι σε ε Θε ο το κε με γα λυ νο
μεν

Νε αν και και νην πο λι τει ει αν πα ρα Χρι στῶ
με μαθη κο ο τες ταν την με χρι τε λῶς φυ λατ τειν δι
α φε ρον τως πα αν τες σπῶ δα σω μεν ο πως Α
γι ος Πνευ ματος την πα ρῶ σι αν α πο λου σω μεν

Συ μῶ το θνη τον Ζω ο δο ο τα πε ρι βο λην
α θα να σι ι ας και της αφ θα ρ σι ας την χα ριν εν
δυ σας Σω ω τε ρ συ νε ξα νε στη σας και τω Πα
τρι προ ση γα γες τον χρο νι ον μῶ λυ σας πο λε μον

Εις την ε πῶ ρα νι ον πα α λιν δι α γω γην
α να κλη θε εν τες τη της με σι τει ας δυ να μει τῶ
κε νω θεν τος με ε χρι και δῶ δ λῶ μο ρ φης και η
μας α νυ ψω σαν τος τῶ δ τον α ξι ως με γα λυ νω

μεν

Ω ς ρι ζαν πη γην και αι τι ι αν της α φθα ρ σι
ας σε Πα ρ θε ε νε παν τες οι πι στοι πε ποι σμε νοι ταις
ευ φη μι ι αις κα τα α γε ραι ρο μεν συ γαρ την ε
νυ πο στα τον α θα να σι αν η μι ν ε βλυ σας

Ἀλλότριον τῶν μητέρων. Ἦχος πλὴν Νη ρ

Τ ης Ε ορ της με σα ζ σ ης των Ι ς δαι αι
ων α νη λ θες ο Σω τη η ρ μ ε πι το ι ε ρο
ον σ και ε δι δα σκες πα αν τας ε θαυ μα ζον δε
Ι ου δαι αι οι και πο θεν ου τος οι δε γραμμα α τα
μη με μαθη κως ε λεγον

Ι α μα α τα χα ρι σμα α των ο Λυ τρω της μου
πη γα ζων ε πε τε ε λει τε ρα τα και ση μει α
φυ γα δευ ων τας νο ο σης ι ω μενος τς α σθε
ν σ ν τας αλλ Ι ου δαι οι ε ξε μαι νο ον το τω πληθει
των θαυ μα α των αυ τς

Τ ρς α πει θεις Ι ου δαι αι ρς ο Λυ τρω τη ης
μυ ε λεγ χων α νε βο ο α μη κρι νε τε κατ ο
ο ψιν και γαρτην δι και αι αν κρι σιν κρι νε τε και γαρ
ο νο ο μος και εν Σαβ βα τω πε ρι τε μνε ε σθαι κε
λευ ει παντα αν θρω ω πον

Τ α μει ζο ο να των θαν μα α των τοις Μα θη ταις σ
Σω τηρ ως ε πηγ γει ει λω πα ρε σχες α πο στει λας
εις τα ε θνη κη ρυ υ ξαι την δο ξαν σ οι δε τω
κο ο σμω ε κη ρυτ τον σθ την Α να στα α σιν την χα ριν
και την σαρκω ω σιν

Ε ι αν θρω ω πον πε ρι τε εμ νε τε εν Σαβ βα τω
μη πως λυ θη ο νο ο μος νυν ε μοι τι χο λα α τε
ο τι αν θρω πον ο ο λον ε ποι η σα υ γι η
λο ο γω κα τα την σαρκα υ μεις κρι νε ε τε φη σι τοις
Ι ου δαι αι οις Χρι στος

Ο την ξη ραν θε ρα πευ σας χει ει ρα τω λο ο

γῶ τὴν ξηραν θεισαν παλαια γην τῆς ἐμῆς καρδι
ας ἰασαμενος Λοογεα ναδειξομε καρ
ποφορον ἵνα ἐργασωμαι καγω σωωτηρ καρ
πῶς ἐν μετανοια θεομη

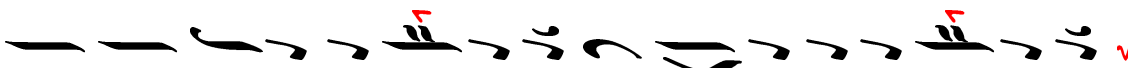
Λεπρωσαν με την καρδιαν αποκαθαρῶς
και τῆς ψυχῆς με Λοογεα ομματα φωτισῶς
ἐπι κλινῆς οδυνης μεκειμενον ανορθω
σον με ὡς τον παρλυτον ἀνεστηῆσας ἐν κλινη
κατακειμενον

Δόξα.

Αλλοτριον τοις ἀνομοις ἐστι τοσεβειν
την ἀναρχον Τριααδα Πατερα και Υιον τε
και το Ἅγιον Πνευμα την ἀκτιστον παντοκρα
τοριαν διῆς οσμπας κοσμος ἡδρασται τω
κρατει τῆς ἰσχυρος αὐτῆς

Καὶ νῦν.

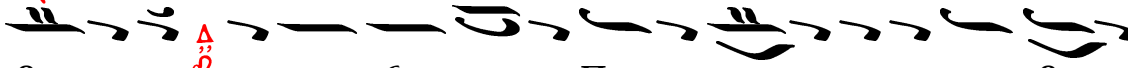
Εχωρηῆσας ἐν γαστρι σου Παθενομητορ

 τον ε να της Τρι α α δος Χρι στον τον Βα σι λε ε α ^ν_δ

 ον υ μνει πα σα κτι ι σις και τρε μου σιν οι α νω

 θρο ο νοι ^Δ_δ αυ τον δυ σω πει Παμμα κα ρι ι στε σω θη ναι

 τας ψυ χας η ημων ^ν_δ

Καταβασία.

A

 λ λο τρι ι ον των μη τε ε ρων η παρ θε νι α ^Δ_δ

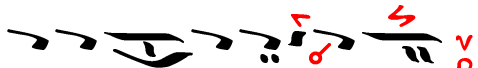
 και ξε νον ταις παρ θε ε νοις η παι δο ποι ι ι α ^ν_δ

 ε πι σοι θε ο το ο κε αμ φο τε ρα ω κο νο

 μη η θη ^Δ_δ Δι ο σε πασαι αι φυ λαι τη ης γης α παυστως

 μακα ρι ζο με ε ε εν ^ν_δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

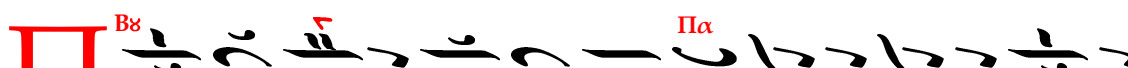
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκενώτων δωρεῶν, δός μοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς ἄφειν ἁμαρτιῶν· ὅτι συνέχομαι δίψῃ, Εὐσπλαγχνε μόνε Οἰκτίρμον. (δίς)

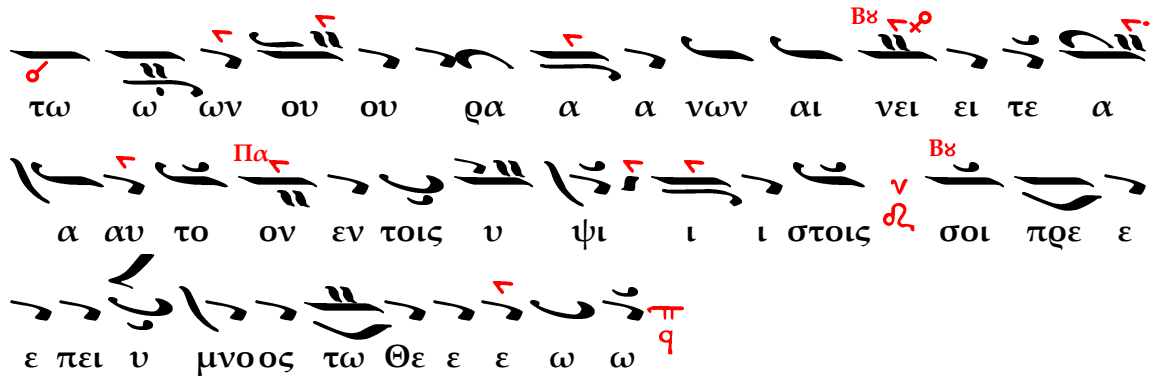
ΑΙΝΟΙ

Π

 α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ

 υ ρι ι ι ον ^{Β8}_δ αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ ^{Δι}

 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προε
 ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω
A ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
 του σοι προε ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί·

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ αἰδῖος, καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ ἐδίδασκεν, Ἰουδαίων τοὺς λαοὺς, τοὺς δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας, καὶ ἐθαύμαζον, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον, ἐκβοῶντες· Πόθεν γράμματα γινώσκει, παρ' οὐδενὸς μὴ μεμαθηκώς;

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, ...

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Γραμματεῖς ἐπεστόμιζεν, Ἰουδαίους διήλεγχεν, ὁ Μεσσίας Κύριος, ἐκβοῶν αὐτοῖς· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν παράνομοι, ὡς ἄδικοι κρίνετε· ἐν Σαββάτῳ γὰρ ἐγώ, τὸν Παράλυτον ἤγειρα· ὅθεν Κύριος, τοῦ Σαββάτου ὑπάρχω, καὶ τοῦ νόμου· τί ζητεῖτέ με φονεῦσαι, τὸν τοὺς θανόντας ἐγείραντα;

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μωϋσέα ἐλίθασαν, οἱ δεινοὶ καὶ παράνομοι, Ἰουδαίων σύστημα

τὸ ἀχάριστον· τὸν Ἡσαΐαν δὲ ἔπρισαν, ξυλίνῳ ἐν πρίονι· ἐν βορβόρῳ τὸν σοφόν, Ἰερεμίαν ἐνέβαλον· τὸν δὲ Κύριον, ἐν Σταυρῷ ἀνυφοῦντες, ἐπεβόων· Τὸν ναὸν ὁ καταλύων, σῶσον σαυτὸν καὶ πιστεύσομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.
Ἀνατολίου.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Πα ρ

Δ^M ο ξα α Πα ^{Πα}τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{π ρ}

και α γι ω ω ^M Πνε ευ μα α α τι ^{π ρ}

Κ^{B8} αι νυ υ υ υν και α α ει ^Δ και εις τ8 8 8ς ^{π ρ}

αι ω ω ω νας ^{Πα} των αι ω ω νων α α α ^{π ρ}

μη ^{π ρ}

Φ^{B8} ω τι σθεν τες α δελ φοι τη α να στα α σει του ^{Πα}

σω τη η η ρο ος Χρι ι ι στου ^{π ρ} και φθασαντες

το ο με ε ε σον της ε ορ τη η ης τη ης Δε ^M

^{Πα} σπο ο ο ο τι ι ι ι κης ^{π ρ} γνη σι ως φυ λα ξω ^{B8}

ω μεν τας ε ε εν το λα α ας του ου Θε ε ε

ου ^{π ρ} ι να α ξι οι γε νω με ε θα ^{π ρ} και την α

να α α λη η ψιν ε ορ τα α α α σαι ^{π ρ} και της πα ^{B8}

ρου σι ας τυ υ χειν του ου α γι ου ου Πνευ μα
το ος

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Βου

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ
πιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του

κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α μαρ
τι ι ας του κο οσμου

Προ σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Καθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω ωνος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

η μαρ το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο

θε ο ο σμου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^{ε (τρεις)}_χ

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ_δ και α γι ω Πνευ μα
τι ^ε_χ

Κ αι νυν και α ει ^Δ_δ και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην ^ε_χ

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε_χ

Ἀσματικὸν. ^ε_χ

Α ^{Βε} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ_δ Α α γι
ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^{Δι}_δ Α α γι ι ος Α α θα α
α α να α α α τος ^{Βε}_δ ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας ^ε_χ

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Μ ε σσ ης της ε ορ της ^δ δι ψω σαν μσ την ψυ
χην ^Δ₉ ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ^δ ο τι
πα σι Σω τηρ ε βο η σας ^Δ₉ ο δι ψων ερ χεσ θω προς

 με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε

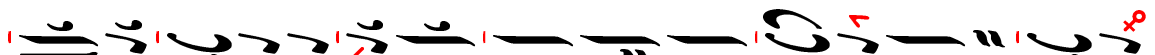
 ο Θε ος δο ο ξα α σοι οι οι οι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Πα φ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

(ἐκ γ').

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοί· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, Ὡδὴ γ' καὶ σ'.

Εἰδεμὴ, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
 σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξς' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 67.

Ἦχος Πα φ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
 Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
 ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι-Θ

E ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:
 Ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος π̄δ̄ζ Γα ρ

M ε σσ σηςτης ε ορ της δι ψω σανμϷ την ψυ
 χην ^Δ9 ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ^ρο τι
 πα σι Σω τηρ ε βο η σας ^Δ9 ο δι ψων ερ χεσ θω προς
 με και πι ι νε ε τω ^ρη πη γη της ζω ης Χρι στε
 ο Θε ος δο ο ξα α σοι ^ρ

Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, καθ' ἣν ψάλλεται τὸ τοῦ Πάσχα).

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος ^Δδι Ϸ

T ης ε ορ τη ης τη ης νο μι κης με σα ζσ σης ^Δ
 ο των α πα αντωνποι η της και δε σποτης ^Δ προς
 τς πα ρον τας ε λε γες Χρι στε ο Θε ος ^Δ δευ τε
 και α ρυ σα α σθε υ δω ρα θα α να σι ας ^Δ ο θεν
 σοι προ σπι πτο ο μεν και πι στως εκ βο ω μεν ^Δ τς
 οι κτιρ μς σδω ρη σαι η μιν ^Δ συ γαρ υ παρ χεις
 πη γη της ζω ης η μω ⁷ω ων ^Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος ^Δδι Ϸ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

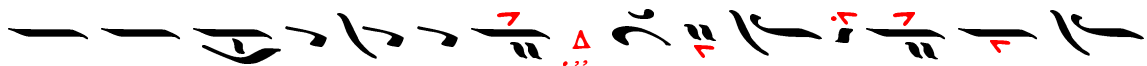

ω νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

 α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

 ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

 ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

 α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

 ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ον

η η μα ας ^Δ

Ἔτερον ὑπὸ Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μισ ^Δ

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο ο ο ος

ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος ^Δ

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σο ον η μα

α α α α α α α α ας

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον
Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος γ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρμζ΄.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. (ρμζ΄ 5)

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἠδυνθείη αἴνεσις. (ρμζ΄ 1)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Γα ρ

M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι

σχυς α αυ τς και της συ νε σε ως αυ τς εκ ε ςιν α ριθ

μος

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς· τῷ Θεῷ ἡμῶν

η δυνθει η αι νε ε σις

M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι

σχυς α αυ τσ και της συ νε σε ως αυ τσ εκ ε σιν α ριθ

μος

Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν και εν

πα σι τοις ελ πι ζισιν ε πι το ε λε ος αυ τσ

M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι

σχυς α αυ τσ και της συ νε σε ως αυ τσ εκ ε σιν α ριθ

μος

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Πρξ. ιδ' 6-18).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον, κακεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιεπεπατήκει. Οὗτος ἤκουσε τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι, εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. Καὶ ἤλατο καὶ περιεπάτει. Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς· ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς

ὄχλοις ἤθελε θύειν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον κράζοντες καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; Καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἶασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοι γε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφήκεν ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν. Καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος α'. (Ψαλμὸς ογ').

ᾠχος 4 Κε 8

Α λλη λϝ ϝ ϝ ἰ ἁ u q Α λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ ἁ u q Α ἁ ἁ ἁ λλη η λϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ ἁ u q
χ Μνη σθη τι Κυ ρι ε της συ να γω γης σϝ ης
 ε κτη σω απ αρ χης u q ε λυ τρω σω ραβ δον κληρο
 νο μι ας σϝ u q ο ρος Σι ων τϝ ϝ το u q χ ο κα τε
 σκη η νω σα α ας ε εν α α αυ τω u q
Α λλη λϝ ϝ ϝ ἰ ἁ u q Α λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ ἁ u q Α ἁ ἁ ἁ λλη η λϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ ἁ u q

Ο δε Θεός βασιλευς ημων προαιωνων
εις γασατοσωτηριαν εν μεσω
α αυτης
Αλλη λη λη λη λη λη λη λη λη λη λη λη
λη λη λη λη λη λη λη λη λη λη λη λη λη
λη λη λη λη λη λη λη λη λη λη λη λη λη λη

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ζ' 14-30).

Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδίδασκε. Ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε μὴ μεμαθηκώς; Ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμῆ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με· ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ. Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ, ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθὴς ἐστίν, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. Οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον; καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε διὰ τοῦτο Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν, οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωϋσέως ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων, καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον. Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ! Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; Καὶ ἵδε παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι. μήποτε ἀληθῶς ἐγνώσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός; Ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν. Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων· Κάμὲ οἴδατε, καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ'

ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κάκεινός με ἀπέστειλεν. Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

Ἦχος ἰζ' Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πζ' Νη

ο ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι τα α α α α α
 α α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι ρι ι ι ι ι μ
 μ υ υ υ υ υ υ μ υ υ στι ι κω ως ει κο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 χι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο ο ν τε ες
 και αι αι αι τη η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω
 ω ω Τρι α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α τρι α α α α α α δι τον τρι σα α
 α γι ο ο ο ν υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 μνο ο ο υ μνο ο ν προ σα α δο ο ν τε ε ε λε ε
 ε ε ες πα α α α α α α α α α α α α α α
 α α α σαν την βι ο ο ο τι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι βι ο ο τι κη η η η η η η η η ν
 α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε
 θα α α α α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι
 με ε ε ρι μνα α α ρα α α α αν
 Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον Βα
 α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α

α α α α α των ο ο ο λωων υ πο δε

ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α

α α α τως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε

ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι α α

α α α α α

Ἦχος Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Π α ρα σχο Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^β_γ

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^Δ_δ

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε ^Δ_δ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε ^β_γ

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε ^ν_δ

Σ οι Κυ υ ρι ε ^ν_δ

Κ αι τω Πνευ μα τι σε ^ν_δ

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^π_δ Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υς μϑ ^ν_δ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ^ν_δ και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

υ ση ης μϑ ^ν_δ

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μϑ ^ν_δ

Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

και καταφυγη η η η μη ς ς ς
 και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μη
Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα
 Τρι α δα ο μο ο ς σι ον και α α χω ω ρι ι
 ς ον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι αι νε
 ε σε ε ως

Κ αι με τα τῷ Πνευ μα το ος σῷ

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

ββα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σῷ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι

ι σοις

Α α α μη η η η ην

ἢ ἄλλως

Α α α α μη η η η ην

Α α α α μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μν ς ς μεν σε ε ευ λο γ ς ς ς

με ε ε εν σοι ευ χα ρι ι ς ς με εν Κυ ρι

ε και δε ε ο ο με θα α α σϛ ϛ ϛ ϛ
 ϛ ο Θε ε ο ο ος η η η μων

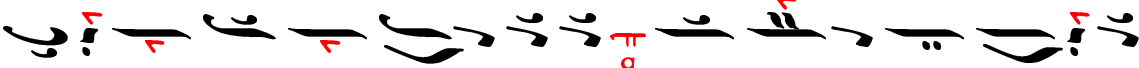
Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...
 Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς.
 Ἦχος πδ' Νη ς

Α λ λο ο τρι ι ι ι ο ον των μη η τε ρω
 ων η πα αρ θε ε νι ι ι ι α και ξε ε
 ε ε νο ον ταις Παρ θε νοι οι οισ η παι αι δο ποι
 οι οι ι ι ι ι α ε πι ι σοι οι Θε ε ο
 το ο ο κε ε αμ φο τε ε ρα α ω κο ο νο
 ο μη η η θη δι ο σε πα α α α σαι αι
 αι φυ λαι αι της γη ης α πα αυ σως με γα
 λυ νο με ε ε εν

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
 Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι ϛ

Ο τρω γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω χω ω ω ω ζω ω ω ω ω ω ω ω ω χω

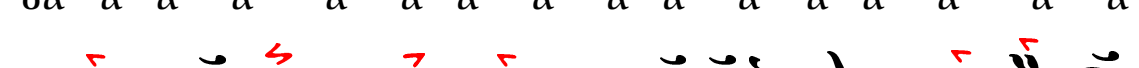
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

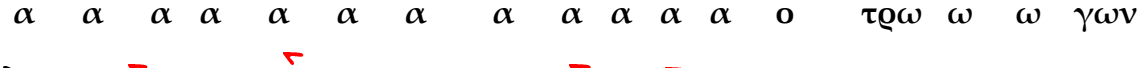
 ω ω ω ο τρω γων μου ου ου ου ου ου την

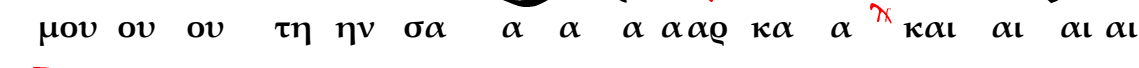
 σα α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α ο τρω ω ω γων

 μου ου ου τη ην σα α α α α αρ κα α και αι αι αι

 πι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

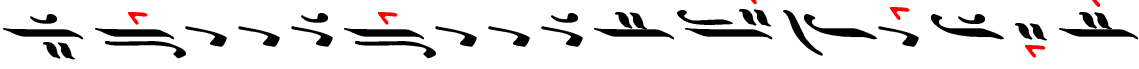
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι νω

 και πι νω ων μου ου το αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι

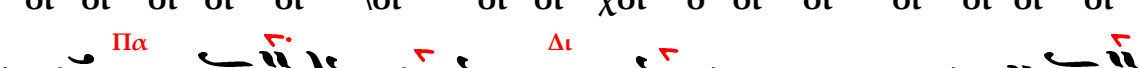
 αι αι αι αι αι μα α α εν ε μοι οι οι οι οι οι οι

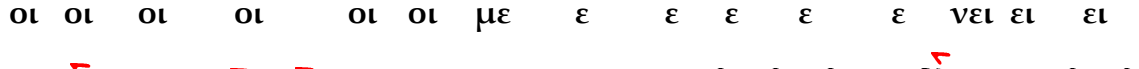
 οι οι οι οι οι οι οι οι χοι ο οι οι οι οι οι οι

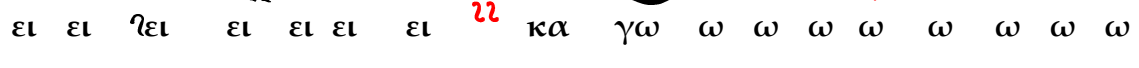
 οι οι οι οι οι οι με ε ε ε ε ε εν ει ει ει

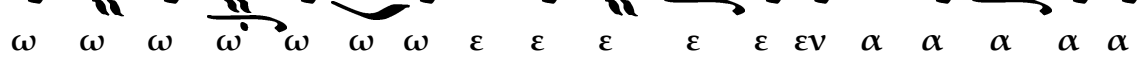
 ει ει ει ει ει ει ει κα γω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ε ε ε ε ε εν α α α α α

 ε εν αυ τω ω ω ω ω ω ει ει ει ει ει πεν ο

 Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ χυ υ ο ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ ο Κυ ρι ο ο ος Αλ

λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α

α α α α χα α α α α α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πά Πα ρ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οισ ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

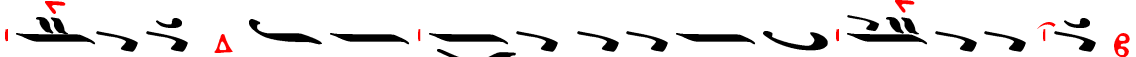
Ἦχος Δι - θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σε με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα ^θ

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν.

Ἦχος Δι - θ

^χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος ^θ (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ζ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ

 αι ω ω νο ο ο ϛ ^Δ
